



Pàgines interiors del 'Calendari de l'ermità' de l'any 2024 ➡ LRP



Crítica

David Paloma
david.paloma@uab.cat

F

El títol del llibre que ressenyem podria ser més descriptiu: de fet, és la història de l'edició dels calendaris, des de les civilitzacions antigues fins a principis del segle XX -centrada, sobretot, en el segle XIX i en l'Estat espanyol-. Una història amb textos amens, amb imatges en color, editada amb tapa dura, amb curiositats i dites i dades i llistes ben presentades (d'impremtes, d'editors, de tipògrafs, de llibreters i distribuïdors...), amb un disseny excel·lent i un paper de qualitat, dels que ensenyen què és un bon llibre i, al final, un glossari que recull una quarantena de termes escaients i, a més, tots els textos traduïts al castellà -calia, tanmateix, la concreció bilingüe?

El llibre atreu el lector perquè aquest hi veu de seguida calendaris ben diversos: els de canya i cordill, els del pagès, els farmacèutics, els de l'ermità, els que anaven adreçats a mariners i pescadors, entre els quals n'hi havia que recollien les taules de les mareas. I per què aquesta informació de baixamars i plenamars? Doncs d'entrada per planificar la navegació a mar obert, però també per orientar sobre els moments adequats per podar els arbres o per empeltar les plantes.

HISTÒRIA DELS CALENDARIS



PER NO PERDRE EL TEMPS

Autors: Amadeu Carbó i Norbert Tomàs
Editorial: Edicions Morera
Pàgines: 124
Preu: 28 euros

Són set capítols que abracen des dels orígens dels calendaris i els almanacs fins a la pervivència d'un calendari vuitcentista a Catalunya, és a dir, l'actual *Calendari de l'ermità*, publicat per primera vegada el 1876 per Antoni M. Morera, un editor instruït, mestre de primera ensenyança, fill de Tàrraga.

També hi ha una part dedicada a la ciutat de Barcelona com a centre editorial de primer ordre, així com l'anàlisi de la nova cultura de la imatge gràfica i els nous gèneres de calendaris. És el moment en què, més enllà d'informacions pràctiques lligades sobretot a les estacions de l'any, els calendaris començaran a incorporar articles d'actualitat, d'història, satírics, literaris...

Les imatges d'aquesta obra, pulcres i ben explicades, enganxen. També ho fa la

El lector hi veu de seguida calendaris ben diversos: els de canya i cordill, els del pagès, els de l'ermità...

selecció de les curiositats, amb l'esment de la primera llicència reial per editar calendaris, el primer almanac especialitzat en temes nàutics, el perquè de les setze pàgines dels almanacs, el cas del diplomàtic Ali Bey (és a dir, Domingo Badia), etc.

Els dos autors del llibre són una garantia de qualitat en aquest terreny. D'una banda, Amadeu Carbó és un bon comunicador de festes i tradicions, un folklorista de renom. D'una altra, Norbert Tomàs, rebesnet del fundador del *Calendario ermitaño de los Pirineos*, també editor, és el comissari de l'exposició *Calendaris de pagès*. L'any que ve aquesta exposició es podrà veure a Girona, entre altres ciutats.

Per cert: el *Calendari de l'ermità* del 2024 aborda les sequeres, amb un bon grapat de dites seleccionades pel gran paremniòleg Víctor Pàmies. Bon temps fa quan plou.